

Kirjan levällään olevat sivut kuin lentoon lähtevän linnun valkeat siivet. *** Valkoiset, mustat hiukset sekaisin tuulessa kuin raidallinen lippu, mustavalkoinen kudelman. *** Maaliskuu - harmaa portti, sateinen tie kevääseen. Täynnä talitintin laulua, veden helinää kallioilla, tuulen laulua lehdossa, kevään valkoista valoa. Luonto herää eloon. *** Muisti on kuin pitkä tie, jonka vieriltä niitä voi poimia kuin kukkia ja jakaa iloiset, surullisetkin hetket omien läheisten kesken. *** Maiseman heijastus aalloissa: rikkoutuneen peilin takainen maailma. *** Taivaan laidunmaassa liikehtii. Tuuli ajaa takaa pilviä kuin paimen karanneita lampaitaan. *** Kevätmetsä, laulavan tuulen asuinsija. Koivut valkoisina marmoripylväinä kannattelevat lehvien vihreää kattoa, joka lehtikimpuista, kuin smaragdiryppäistä hehkuu heleää kevätvaloa. *** Päivi maassa kuin lumen alta esille tullut päälaki. *** Sydän, vasarana se meissä takoo elon panssaria. *** Kuun kajo kiiltävässä lattiassa; hopeanvalkoinen lampi huonekalumetsän keskellä. *** Pilven käsi peittää auringon, piilottaa kultapallonsa. Vetää siihen myrskyn tumman käsineen. *** Aamun valojuova taivaanrannassa: sinivirran kultasuoni. *** Päivä ajaa pois yön, valo venyttää varjoja. Yö vetäytyy piiloonsa mököttämään. *** Kastehelmet vilkkuvat ruohon seasta kuin piileskelevien lasten ilkkuvat silmät. *** Vihreiden lehtien lävitse paistaa auringon valo kuin avonaisesta lehväikkunasta metsän pylväspalatsiin. *** Oksankaari puron ylitse on kuin pienten eläinten silta. *** Aamun hauras varjo kuin auringon haalistama silkki. *** Luonnon mutkittelevilla poluilla löydän tien metsän sydämeen. Puut humisevat ja huokailevat. Tuuli niiden oksissa on metsän syvää hengitystä. *** Kuunsirppi taivaalla on kuin greippisiivu. *** Syksyn ruskasävyt katosivat. Kuin liekit olisivat hiipuneet. Lakastunut värittömyys niiden harmaata tuhkaa. *** Luomi valkoisella ihollasi kuin yksinäinen kivi keskellä lumista maisemaa. *** Illan varjot: kalpeiden koivuneitojen suruharsot. *** Elokuu. Tuuli pörröttää pellon viljatukkaa. Kun sadonkorjuu tulee, on sen parturiaika. *** Silmissäsi kangastelee vihreys kuin häilyvä heijastus kevätmetsästä päilyvissä aalloissa. *** Sumumeressä kylpee aurinko: kylpyammeessa kultatukkainen lapsi. *** Linnun kirkaisu, äänen veitsenterä viiltää hiljaisuuden ihoon haavan. *** Äitisi on kuollut. Surun varjo purjehtii kasvoillasi kuin pilvi kuun editse. *** Hiuksesi keräävät auringonsäteitä kuin vaaleat vitjat taivaan kultavirtaa. *** Syksy. Lehdet, puitten punakeltaiset perhoset lähtevät lentoon. *** Raekuuro. Taivaan aarresäkistä varisee helmiä maahan.